

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-335/12

**Comisia Europeană
împotriva
Republicii Portugheze**

„Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Resurse proprii — Recuperare ulterioară a taxelor la import — Răspunderea financiară a statelor membre — Stocuri excedentare de zahăr neexportate”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 17 iulie 2014

1. *Procedură jurisdicțională — Procedură orală — Redeschidere — Obligația de redeschidere a procedurii orale pentru a permite părților să depună observații cu privire la probleme de drept ridicate în concluziile avocatului general — Inexistență*

(Regulamentul de procedură al Curții, art. 83)

2. *Resurse proprii ale Uniunii Europene — Constatarea și punerea la dispoziție de către statele membre — Obligația de recuperare ulterioară a taxelor la import — Stocuri excedentare de zahăr neexportate — Lipsa constatării și a punerii la dispoziție în absența unor motive de forță majoră sau a imposibilității definitive neimputabile statului membru în cauză de a proceda la recuperare — Neîndeplinirea obligațiilor*

[art. 10 CE; Actul de aderare din 1985, art. 254; Regulamentul nr. 3771/85 al Consiliului, art. 8 alin. (3) lit. (c) și Regulamentul nr. 1552/89 al Consiliului, art. 2, art. 11 și art. 17; Regulamentul nr. 579/86 al Comisiei, art. 4, 7 și 8; Decizia 85/257 a Consiliului, art. 2 lit. (a) și art. 7 și Decizia 88/376 a Consiliului, art. 2 lit. (a)]

1. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctele 45-47)

2. Un stat membru care refuză să pună la dispoziția Comisiei Europene o anumită sumă în euro, care corespunde taxelor referitoare la cantitățile excedentare de zahăr neexportate ca urmare a aderării sale la Comunitatea Europeană, nu își îndeplinește obligațiile care îi revin în temeiul articolului 10 CE, al articolului 254 din Actul privind condițiile de aderare a Regatului Spaniei și a Republicii Portugheze și adaptările tratatelor, al articolului 7 din Decizia 85/257 privind sistemul de resurse proprii ale Comunităților, al articolelor 4, 7 și 8 din Regulamentul nr. 579/86 de stabilire a normelor referitoare la stocurile de produse din sectorul zahărului aflate la 1 martie 1986 în Spania și în Portugalia, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 3332/86, precum și al articolelor 2, 11 și 17 din Regulamentul nr. 1552/89 de aplicare a Deciziei 88/376 privind sistemul resurselor proprii ale Comunităților.

Astfel, articolul 8 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul nr. 3771/85 privind stocurile de produse agricole aflate în Portugalia prevede că normele de aplicare a acestui regulament, care trebuie stabilite potrivit procedurilor prevăzute de reglementarea privind organizarea comună a piețelor agricole, cuprind printre altele perceperea unei taxe în cazul în care persoana interesată nu respectă modalitățile de desfacere a produselor excedentare. Astfel, pentru a pune în aplicare eliminarea stocurilor excedentare de zahăr a căror existență a fost constatată într-un stat membru, Regulamentul nr. 579/86 prevede cu titlu principal exportul acestor stocuri într-un termen determinat și, în lipsa exportului în acest termen, potrivit articolului 7 alineatul (1), plata unei sume care este egală cu prelevarea la import, pentru zahărul alb, în vigoare la 30 iunie 1987.

Or, impunerea prevăzută la articolul 8 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul nr. 3771/85 și la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 579/86 constituie o altă taxă prevăzută în cadrul organizării comune a piețelor în sectorul zahărului, în sensul articolului 2 litera (a) din Decizia 85/257 și al articolului 2 litera (a) din Decizia 88/376.

Reiese că statul membru era ținut să pună cuantumul respectiv la dispoziția Comisiei, întrucât, în temeiul articolului 17 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1552/89, la care se referă Comisia, statele membre nu sunt scutite de obligația de a pune la dispoziția Comisiei sumele corespunzătoare taxelor stabilite decât dacă recuperarea nu a putut fi efectuată pentru motive de forță majoră sau atunci când se dovedește că este definitiv imposibil să se procedeze la recuperare pentru motive care nu le pot fi imputate.

(a se vedea punctele 57, 69, 79 și 82)